Zevende Jaer. Nr 37. Zaterdag, 15 September 1860.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nº 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 15 SEPTEMBER.

De Paus en de Revolutie.

Men beweert dat Pius IX, onlangs verzocht zynde door eenen kardinael van zyn gedacht te zeggen over den beweenlyken toestand van Italien, verklaerde de meening te koesteren dat het kwaed nog zou aengroeijen, — en inderdaed, sedert dat deze voorzegging ruchtbaer geworden is, heeft de revolutie nieuwen voortgang gedaen : Sicilien is in hare magt, te Napels troont Garibaldi, en men verzekert dat met den eersten dage, Piemont aengedreven door de revolutionnairen, in de Pauzelyke Staten vallen zal om ze te overweldigen. De geruchten desaengaende verspreid, komen uit verscheidene bronnen, en men wil weten dat die nieuwe onregtveerdigheid in den loop dezer week zal volbragt worden.

Wat er ook gebeure, men kan ook bestadigen welk eenen grooten stap de revolutie gedaen heeft sedert het oogenblik dat Louis-Napoleon verklaerde den oorlog tegen Oostenryk gestaekt te hebben, omdat hy openlyk den bondgenoot der revolutie worden moest. Het vredestraktaet van Villafranca schendende, heeft Piemont by al zyne deugenieteryen degene gevoegd, van zich meester te maken van Modena, Parma, Toskanen en Romanien. — De groote mogendheden hebben hem laten begaen, en de fransche Keizer heeft zelfs den moed niet gehad vau te protesteren tegen de schending van zyn gegeven woord.

Later heeft Piemont openlyk de aenslagen van Garibaldi tegen Sicilien bereid en begunstigd. Nooit zou die roover met zyne benden kunnen verrigten hebben wat hy verrigt heeft, ware Piemont hem ter hulp niet gekomen. Dank zy aen die hulp, is Garibaldi meester geworden eerst van Sicilien en nu van Napels. — De groote mogendheden hebben de revolutie dien nieuwen stap laten doen, maer vroeg of laet zal hunne lafhertigheid of hunne verblindheid gestraft worden.

Zoo wy het hooger zegden, is de revolutie nog niet te vreden : de Pauzelyke-Staten en Venetien zyn nog in haer bezit niet, en aengezien zy gansch en geheel van Italien meester zyn wil, gaet zy poogen om den H. Vader uit zyne Staten en Oostenryk uit Venitien te jagen.

Om die nieuwe schelmery te begaen, beweert Piemont dat het moet vooruit gaen met de revolutie, en wy vermeenen dat het echt is ; maer de revolutie zal zich daer mede niet te vreden houden : verder en verder zal zy Victor-Emmanuel brengen, zelfs tot op den boord des afgronds, waer in zy hem storten zal zonder het minste opzigt voor zyne medepligtigheid in de revolutionnaire buitensporigheden. Dat is de straffe die Piemont verwacht : hoe hooger zyn Koning klimt, hoe leeger hy vallen zal, en zyn val zal bejegend worden door alwie in de wereld een eerlyk hert voedt.

Neen, het kwaed door dien vorst begaen en hetgene hy nog beraemt, zal niet ongestraft blyven ; als waerborg daervan hebben wy de goddelyke beloften die niet falen kunnen, de beloften van Christus, die zonder boeting niet vergeven zal aen degenen die Hem in den persoon van zynen Stadhouder veracht hebben. Gelyk men verzekert dat Pius IX het voorzegd heeft, kan het kwaed nog aengroeijen, doch, alwie christen is, heeft de innerlyke overtuiging dat de Paus eindelyk zal zegepralen over zyne vervolgers, want hy vertegenwoordigt Dengenen die beloofd heeft van met zyne Kerk te zyn tot het einde der eeuwen.

De maet der ongeregtigheden eens vol zynde, zal men het goede regt zien zegepralen, want God verlaet nooit degenen die op Hem hun betrouwen stellen.

Op het oogenblik dat de aenhangers van Garibaldi de revolutie aentoonen als overal zegepralende, vinden wy in een protestansch dagblad, de *Nieuwe Gazette van Pruissen*, een artikel strekkende om dien voorbarigen geestdrift wat te bedwingen. Ziehier het einde van dit artikel :

« Den 6 july 1809, wierp de fransche generael Radet, aen het hoofd van een piket soldaten, de toegemetselde in van het pauzelyk paleis van Roomen. De Zwitsers, ontwapend zynde ging den generael in het kabinet van den Paus, die aen zynen lessenaer te schryven zat. Door bevel van Napoleon I, werd de Paus uitgedaegd om het tydelyk vorstendom zyner Staten te laten varen.

» Pius VII antwoordde : *Neen*.

» De Paus gedwongen door eene ingeworpene venster te kruipen en in een rytuig te stappen, werd gewelddadiglyk weggevoerd, door Florencie en Savona naer Grenoble en van daer naer Fontainebleau. Aen de fransche grenzen gekomen zynde, werd de eerbiedweerdige gevangene in de handen der gendarmen geleverd, die hem van brigade tot brigade vervoerden. By gebrek aen een schrift-bevel, nam een der brigade overste het gewoonlyk druksel, op hetwelk men den naem der gevangenen inschreef. Zyn ambtgenoot, aen wien de Paus overgeleverd werd, moest er een ontvangschrift van geven, en hy schreef als volgt : *Overgeleverd : een Paus in goede gezondheid.*

» Vyf jaren na deze droevige geheurtenis, kwam de Paus, die men zoo beleedigd had, als vorst terug. Zyn cipier, op het eiland, werd onvrywillig zyn gebuer.

» Pius IX zegt op zyne beurt : *Neen*.

» Het is mogelyk dat hy ook aen de gendarmen van brigade tot brigade worde overgeleverd. Doch het is zeker dat hy of zyn opvolger naer Roomen zal terugkeeren om er te regeren.

» Heden voert de revolutie zoo vele prachtige zegepralen ; zy speelt zoo kostelyke spyzen binnen ; hare vrienden verwachten gretig het nageregt... Heden... misschien morgen, overmorgen, of nog wat langer, omdat God, eeuwig zynde, daerdoor zelve verduldig is, zal zyne magt uitschynen. »

Men vergete niet dat het een protestansch blad is dat aldus spreekt.

De minister van binnenlandsche zaken heeft aen de heeren gouverneurs eene circulaire gezonden, waerin hy de aendacht inroept op de wyze, waerop de gemeente het geld gaen gebruiken dat ieder van haer uit het gemeentelyk fonds zal genieten. De minister vraegt dat de volgende punten vooral zouden verminderd worden : de indirecte gemeente-belastingen, de hoofdelyke omslag de gemeentelyke opcentiemen op de belastingen. Eventwel moeten de gemeenten alvorens die lasten te verminderen, hunnen geldelyken toestand goed onderzoeken.

Belgen en Hollanders.

De verbroedering tusschen Belgie en Holland wint al meer en meer veld ; dagelyks komt men eenen stap nader tot elkaer om den eenmael losgerukten broederband, waerdoor wy van natuerwege aen elkander verbonden zyn, wederom aeneen te snoeren — en dit mael op eene onverbreekbare wyze. — Men wil zelfs uit eene goede bron weten dat ons gouvernement met genoegen een voorstel van vlaemsche letterkundigen zou ontvangen, strekkende om eene kommissie te benoemen, uit letterkundigen van de twee landen samengesteld, welke zou gelast zyn met middelen op te zoeken, om tusschen Belgie en Holland tot eenheid van tael te geraken.

Wat er ook van zy, de verbroedering der beide volkeren wordt door elk weldenkend man ten hoogste goedgekeurd, want daeruit kan niets dan goed voor de belangen der twee landen voortspruiten, — ziehier overigens wat men ons uit Brussel meldt :

Men weet dat na de gebeurtenissen van 1831, in Holland het Metalen Kruis werd ingesteld, even als by ons het

---

EEN VERGETEN ROEM.

(*Vervolg.*)

Het was nacht toen onze maets aen *de gouden Zon* aenkwamen.

De herberg was ver van aen haren prachtigen titel te beantwoorden, want er heerschte eene volkomene duisternis en men zag er van onder tot boven niet het minste lichtje flikkeren. Alleenlyk hoordde men, in het midden der stilte, het gesnork van dronken slapers, dat zooveel gerucht maekte als drie kloeke blaesbalgen eener smis het wel hadden kunnen doen.

Hola ! komt er iemand ! riep meester Andreas.

En om zich des te beter te doen hooren, sloeg hy op de oude deur zoo hard hy maer kon. Doch alles bleef rustig.

— Stampt de deur in, gebood hy.

Maer vooraleer de matroozen het bevel huns kapiteins hadden kunnen ten uitvoer brengen, ging Jack stillekens aen een achterdeurken kloppen. Korts daerna zag men aen aen de tweede verdieping een lichtje blinken ; een venster werd geopend, en :

— Wie is daer, vroeg de baes, bevreesd zyn hoofd buiten stekende.

— Ik, Jack Leblanc.... Doe open !

— Ik kom, luitenant, ik kom.

Inderdaed, weldra werd de deur geopend.

— Waer zyn myne manschappen ? vroeg aenstonds meester Andreas.

— Zyn de stroopers ! de ongelukkigen ! riep de baes uit, wiens ontstelling zigtbaer was.

— Wat zegt gy ? vroeg de kapitein bitsig.

— Ik zal [illegible] aenwyzen, ik zal ze u aenwyzen...

En vader Mathys, — zoo heette de baes, — geleidde de scheepsgezellen in de groote benedenplaets.

Daer lagen de twintig mannen die men nog vermistte, uitgestrekt ter aerde tusschen de tafels, de stoelen en de potten, blozende als kriekskens, zoo rond als wynstukken en ronkende als orgelpypen. Het was dit gesnork dat men tot op de straet gehoord had.

Niet een der slapers scheen zich te willen ontwaken ; meester Andreas trok den eenen by zyn oor, den anderen by zyn been ; maer de eerste sloot weer het oog dat hy half geopend had, en de andere deed zelfs geene beweging.

Wat daermede gedaen vroeg de kapitein misnoegd ; wy moesten morgen met het krieken van den dag onder zeil gaen, en die schelmen liggen daer te ronken als zwynen.

— Het is niets sprak Jack op een toon dien men slechts gebruikt wanneer men zeker is van den goeden uitval eener onderneming. Vader Mathys, geef ons eens het rytuig waermede gy uwen voorraed ter markt gaet halen, en span er uw peerdjen aen.

En vooraleer de wagen in gereedheid was, hadden de matroozen er reeds hunne bedronkene gezellen opgeworpen, en toen de viervoeter ingespannen was, spanden zich de kloekste zeelieden nevens hem aen het rytuig, en de kleine stoet begaf zich naer de haven.

Toen men er aenkwam, was niet een der slapers ontwaekt.

II. — De schipbreuk.

Des anderendaegs morgends was byna gansch de bevolking van Bayonne aen de haven vergaderd. Elkeen wilde de *Vigilante* zien vertrekken, want elkeen wist dat zy naer nieuwe gevechten en nieuwe zegepralen ging.

Meester Andreas dien grooten toeloop ziende, verzamelde zyne mannen op het dek, en naer de aenschouwers wyzende :

Gezellen, sprak hy, uwe medeburgers komen u een laetste vaerwel toezeggen. Zy weten dat gy voor den roem van geheel Frankryk en byzonderlyk van Bayonne gaet stryden, en zy verhopen dat gy u van die edele zending zult weerdig maken. Nu, vooraleer wy het anker ligten, dat dat deze die niet bereid is dagelyks voor het algemeene welzyn zyn leven ten pande te stellen, op het strand wederkeeren.

Allen bleven staen, slechts riepen zy als met eene stem : Leve meester Andreas ! Leve onze kapitein ! Dood aen de Engelschen ! Eer, eer aen Frankryk !

Ten zelfden tyde ontvouwde zich het schoone zeil, het anker werd geligt, en.... eenige uren nadien zagen de vrybuiters meer dan lucht en water.

Voorwaer ! het was een schoone korvet, die *Vigilante*, toen zy de haven van Bayonne verliet om in de Indische zeeën te gaen kruisen. Twintig kanonnen en twee honderd vyftig mannen !... niet van die jonge matrooskens die door het heên- en weêrslingeren der baren ziek worden ; maer van die oude zeebonken die nooit het gevaer gevreesd noch gekend hadden.

Nog eens ! het was een schoone korvet, die *Vigilante !*

Hoe fraei boog zy zich, en hoe bekoorlyk regtte zy zich weder op, volgens dat hare witte zeilen opzwollen of beweegloos langs de masten neerhingen.

Ja, schoon, wonderschoon, was die korvet !...

Maer wie zou, drie maenden nadien, de schoone *Vigilante* in dit afgetakelde schipken herkend hebben, welke de baren heên en weêr slingeren ? Arme *Vigilante*, wat is zy veranderd ! Zy, voorheen zoo fier zoo netjes, zy is nu naekt en afgeschoren. Geen masten, geen zeil geen roer meer ! niets !!! De wind werpt alles in de zee wat zich nog op het dek bevindt en het water loopt in het ongelukkige vaertuig langs de ontstopte schietgaten.